

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfzetiési ára
 Egész évre 8 kor
 Fél évre 4 „
 Negyed évre 2 „
 Egyes szám ára 20 fillér.

Feloldó szerkesztő, lapfolyósító és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Fő-utca.
 Hirdetések díjszabás szerint.
 Kéziratok nem adóznak vissza

Deák Ferenc.

Buzgó, áhitattal ünnepele az egész magyar nemzet Deák Ferenc emlékét. Reményteljes országos ünnepe volt. Amióta meghalt ez az emberóriás, akinek lelki nagyságával csak a szíve jószága volt nagyobb, soha sem érezteik nagyobb szükségét, mint most, amikor fundamentumban készül megrázkódnai az ország.

Ha ő élne! Ha azzal a nyugalommal teljes csodás bölcsességgel, mellyel sokat szenvedett hazájának egy biztos határozott utat mutatott a jövőnd bölgségről, most is a király és a nemzet oldala mellett állna, hogy szolgálatát mind a kettőt, békét természetesen és megnyugvást. Csak ilyenkor, a gonosz válságok közepette látjuk igazában az ő nagyságát, lángeszét és értjük meg szívós, soha nem lankadó tüzeit, de nem igazólan lóbogó hazaszeretétét.

Hol vagy Deák Ferenc? Téged magyar kíván!

Még a szelleme nem lebeg közöttünk. Élő nagyjaink mindmennyi törpeak az ő kolozásai alakja mellett, egész sereg sem tudja őt pótolni.

Összeszorult szívvel a jövőbe vetett aggodó tekintettel áll a magyar nemzet Deák Ferenc sírja körül, mely a honlapítók egyikét rejti magában. Ami háromszáz esztendőn keresztül fájt a magyarnak, amitől háromszáz éven át lázba jött a vére és hatalmakat fenyegető a hangulata, arra a sebér

rakolt ő gyógyító irt, azokra a gyűlöleteltő emlékkérek borított ő fátólt.

Ő, nem ő az oka annak, hogy a háromszázados sebek most felszakadnak és azt a fátólt minduntalan felebbentni a jeges szél, mely a nyugatról fu! Azt akarják, hogy legynék békén és csendben, miattl kinnparia vonják hazaszeretételt, azt akarják, hogy összeszorított ajkkal hallgassunk, mikor korbaes sühog fölötünk.

Hej, pedig nem bennünk családótt Deák Ferenc, mikor nagy művét megalkotta, mi nem vagyunk bűnösek az áldatlan helyzet feloldésében. Csalódott a haza bölése a hatalomban, mely nem okult, nem tanult a multnak reá nézve gonosz tapasztalataiból.

A hazának most megint egy Deák Ferenc van szükségé. De nincs sehol szereplő, vezető férfiak között egy ilyen nagy, neves egyéniség, amely vezetni és megnyugtátni tudna lefelé és bizalmat kelteni, imponálni félféle.

Állunk elhagyatva, siváron és viharos hullámok tarajoznak a magyar sziget körül. Az újabb kor gyermeke, aki nem érte meg a mult nagy és szomorú eseményeit, bálmulva és megdöbbenve látja, hogy mennyi elensége van a magyarnak és micsoda irigy gonosszág ástólódók ellenünk köröskörül . . .

Igy sirunk téged vissza, Deák Ferenc és tanacsátalanul állunk, miképen véd-lemezük meg a nagy alkotódsádot, melyen a modern Magyarország épült.

És mégse csüggedjünk. Él még a ma-

gyaró istene, aki ezer esztendőn keresztül, népek viharainak és veszedelmeinek, feltámadásainak és pusztulásainak közepette, fen-tartotta, naggyá tette a magyart. A népeknek, mely a Duna és Tisza táján lakik, hitvátsa van, befőtli azt most is és be fogja tölteni mindörökké — amén!

Jaj! a Deák Ferenc szelleme!
 Híless meg bennünk, hogy megtudjuk mit tevék legyünk és dörög oda szellemajakadálai elenségeinknek:

„Eddig is te tovább!”
 Vezed ki a te népedet e zürzavaros sötétségéből!

HIREK.

— **Esküvő.** Wilezek Frigyes gróf, alsólendvai kerület nepparti képviselője folyó hó 27-én vezeti otlárhoz a graeci székesegyházban Latnoვის Marthát, Latnoვის Albin és neje szül. alsó-szopori Nagy Regina leányát.

— **Halalozás.** Balkányi Ernőt, lapunk szerkesztőjét és kiadóját súlyos betegség érte: angya ózr. Balkányi Bernátté e hó 15-én Orsován elhunyt 60. évében. Boka halmára!

— **Ejegyzés.** Vogrinits Lajos helybeli kir. járósgazd tisztelő eljegyezte Kransz Juliska helybeli postakidnótó. Gratulálunk!

— **A helybeli postamesteri állásra** Varga Sándor nagydörög postamester nevezétek ki.

— **Templomzetlenés.** A meljei restaurált templomot Danesnes János pákai esperes-plébános szentelte fel; ugyanezak ő mondotta felszentelés után az első misét az új templomban, míg az

TÁRCA.

Margit.

Irtó: Január.

Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárcaja

(Folytatás)

— Én is ott voltam tegnap Gergő Paival . .
 — És hallott-e valamit? kérde Pipás Jozsi.
 — Micsoda? De hallottam an, mit el sem hinnének kentek, ha elmondanám.
 — Hat mondja már no, sörger, sőtí az a szomszédja.
 — No hát halljátok. Tegnap a hogy a fat vágtnak az udvaron, oda jön hozzám Gergő Pali; „Adjon Isten jó napot!” „Kendnek is, komamuram!” feleltem. Aztán kérdem tőle, hogy mi jót hozott.
 — Nem hoztam en semmit. Hanem tudja-e kend, — monda Gergő Pali — hogy a hold máma tetelt meg? Ilyenkor lehet beszélni a „susogo barlang”-gal. Talán jó lesz ha elmelegyni ma oda.
 — Ez igen jó lesz, mondám én, s a mit elvizegetem a favágást, elmentünk a mind a ketten a susogo barlanghoz. Kivül nem látni semmit sem. Ha az ember bemegy a barlangba, szokatlan hang uti meg a fület, mintha a tavólvól vízür közelegne. Belül a barlang mindig alább ereszkedik és jobbra, balra kisebb-nagyobb nyílások és ajtóhoz hasonló bejárások vannak. Egyszer bemenni nem lehet, mert

a középben víz van s ha eddig elment az ember, akkor beszélhet a szellemmel. — Tehát en és Gergő Pali bementünk egészen a vizig. Pali elővett a zsebéből egy zsinoget, arra egy darab követ köbött és le akarta eresztetni a vízbe, hogy melysége megmérje. Már rá is eresztette a vizre a követ a midőn megszólalt a barlang: „Ne bántsd azt, mit Isten teremtett!” Pali vissza húzta a zsinoget és vissza tette a zsebébe. A levegőt kőszeg költötte be s egy-egy denevér suhant el fejjük felett, majd egy bagoly hallatta hühog hangját.
 — Ki vagy, te szellem? kérdeztem a hangtól.
 — Főlöszeges tudnod.
 — Mutasd meg magad, hol vagy?
 — Közöledben vagyok, csak a víz választ el tőled.

— Én nem látak, csak hangzodát hallok.
 — Beszélj, mit akarsz?
 — Jóság valami. Mit tudsz rólam?
 — Tudom, hogy három fiad volt. Az egyiket a csataban lötték agyon, a golyó a hátszemebe frúdot. A másik fiad ezeltől egy évvel a kutba ugrott. A harmadik fiad — kirol azt hiszed, hogy meghalt — a bundájával, egy nagy ur házában volt a három alattomos uton jutott be gonosz szandekkel.
 — Fogom-e meg öt látni?
 — Meg egyszer, aztán soha többet.
 — Mikor?
 — Nemsohára.
 — Vissza fog-e meg hozzám jönni?
 — Soha. Akkor fogod öt látni a mikor egy nő keze által fog meghalni.

— Hat feloltem mit tudsz? kérde tőle Pali.
 — Tudom hogy tavaly leeggett a pajtás és az istálló, mivel a szénát az Ur napján gyújtót-dőz és hortad be.
 — Mi veszett oda az ego állótlóban?
 — Ott lehened és ket lovad segett el benne.
 — Hat mi történt velem tednap?
 — Az erdőn a favágás közben a lábadda csapadt a fejezét és ket újjadat levágtad.
 — A jövőre nézve tudsz e valamit jósolni?
 — Annyit mondhatok, hogy nem telik bele három nap s te már nem leszed az élők sorában.
 — Ny beszélgetés Bela és Lajos a kik ép oly figyelmessel hallgatták Sádor Mihályt szavait, mint a többieket.
 — Hat mégis tud valamit az a szellem, mondá Pipás Jozsi.
 — Hat bizony az ugy van. Kendek is tudják, hogy az egyik fiám, a Janesi ott veszett el a csataban, a Gyüri pedig a kutba ugrott a Hajdu Boriska miatt. A harmadik pedig, ha nem is mondod, tudja az egész falu, hogy egy elment a házmótl, hogy meg most sem tudom, merre jár.
 — Gergő Pali esztelen is bizonyították a szellem szavait s most már alig akadt valaki a ki ketekedévl volna a dolog valósalágban.
 Lajos felélt a helyelőri Sádor Mihályhoz lépett.
 — Urambátyám, én valamire megkérném magat.
 — Igen szivesen — csak tessék parancsolni, sűrűr
 — Holnap sziveskedjék itt lenni a csárdban

isteni tisztelet fejeztévalé a szónoklatot Horváth Vince nagyelyzei plebánus tartotta.

— **Anyáküny kivezése.** A helygminiszter Puhr Mihály legrádi okleveles megpedgyéző a legrádi anyáküny hivatalhoz helyettes anyáküny-vezetőt nevezte ki.

— **Athelyezés.** Az igazságügyminiszter Apátics János eskortyára a vármegyei telenkúnyai atalaki díjnyoktól lassoló minőségben az ó-besszi királyi járársbírosághoz helyezte át.

— **Deák-univerz az iskolákban.** Gyulias Gylia közoktatásügyi miniszter rendelete alapján f. hó 17-én az ország összes s így tehát a helybeli iskolákban is szüntetett az előadás. Mindelyik iskolában ünnepséget rendeztek Deák Ferenc emlékére.

— **Felgyelmezés.** Lapunk mai számaéhoz melékkel Weiser és Pálak dívátörseknek körlevelet felhívjuk a u. sz. dívátörzés figyelmét.

— **Deák Ferenc unnepe üdvözlet.** A szentgyörgyi egy. sz. f. gyülekezet által Deák Ferenc emlékének igen szép körlevellet adozott. Dacára annak, hogy az idő szomorúan mutatta magát, a tágas templom megéregt azzal a halálattal, akik a szónoki beszéddel figyelmünk halgatva, szívében a hazai iránti meleg ragaközönségek körlevelletet ígért beírva tavasztok után. A templomtól kívonylva a tágas katedrálteremben foglalt helyet a halgatóság és az ünnepe díszbe öltözött iskolás növendékek előtt rövid, de velos szavakban meltya a hazai nagy érdeműt az iskolázási élnök, az ünnepelet megnyitotta. A felsőbb osztályok növendékei szabályosan és szívhez szólna, egy-egy kellesedő emekelték el a „Hymnusit” melynek elhangzása után Gózon Lajos főtanár tartotta meg emlékbeszédét. A halgatóság és a gyermekök értelemmel szerkesztett emlékbeszéd deszerre nem szorult, annak minden szava meltyo volt a nagy hazai érdemének meltyavásához. Ki volt benne röviden fejezve mindaz, ami a gyenge főkezony szereket, a szülők, a nagy férfiak és a hazai iránti szeretet, tanítottatottlan husog és feltellen ragaközönségre tudhatja. Az óróim és megeződségük körülödtött minden arcon. Az emlékbeszéd után az iskolás növendékek emekelték szepeni skörözött a „Szónokot”. Ezután a halgatóság kívonyt a terembe, azon óhajattással, hogy: „adjan Isten a szegény magyar néznek több nagy férfiat, az elhínykán pedig több nyugodalmat, kinek emekle emekle íg fog, míg a soke Duna és Tisza partjain egy magyar sziv dobog.”

— **A gondatlanság előzete.** F. hó 23-án Szekeres Vendel szabolcsosi látos felesége tüzet rakott a nyár mellett, hogy 2 gyermekre, egy 3 es egy 6 éves meltyeközött addig, míg a káucora fosztással elkezdte. E közben gyermekeknek a sebje meggyulladt, úgy, hogy a 6 éves gyermek seibe behelyt, a 3 éves pedig súlyos seibehek felszék.

— **Az osztályorsjáték.** veghuzása alkalomával

— Holnap szíveskedjék itt lenni a csárdában. En majd el fogok jynni s emégyünk a szellemhez.

— Keszei, az én mindenkori.

— A vhar elvont, Beln es Lajos ebenszakat.

— a csardabeliktől s rövid idő után otthon voltak.

— Lajos masnap a csardába ment, a hol Sador Mihály már várta.

— Tudja-e, ifiúr, mi újság? Kerde Sador.

— Nem en.

— De hallotta, hogy tegnap mit beszéltem?

— Hallottam.

— Azt is hallotta, hogy a szellem megjósolta a Gergő Pali halalt, melyhez nem adott három napot sem.

— Mindent hallottam.

— Ez egész esoda!

— Mi a csoda!

— Az, hogy úgy történt a mint a szellem mondta.

— Hat csakugyan meghalt Gergő Pali?

— De meg áll!

— Hogy-hogy?

— Hat csak úgy történt, hogy tegnap este

ő kigyelme egy kisse becsipett s mikor hazaa ment, a marhák etetéséhez akart fogyni. Az mint a leírta az istálló padlására ment fel, a onnan szentat hozzon le a létra egy kisse megüreglött s Gergő Pali a földre esve nyakát törté.

— Elnék beszélgetes közben a barlanghoz értek.

— Sador megmagnyazta Lajosnak, hogy meddig kell a barlangba menni, ha beszélni akar a szellemmel, míg ő maga kívül maradt s varakozott.

a 602.000 korona nyeregeny és dj az előnyösen ismert Belföld József bankára (Budapest, Károly körút 1.) által nyole nyolcadban eladott 26037 számú sorsjegyre esett. Örvendetes, hogy mind a 8 sorsjegyre szögny munkások vásárolták, kik most egyszerű gazdag emberek lettek. I. osztályú sorsjegyek ezen szerzeses felártsalónál már most kaplatók.

— **A szerzeses arjában.** A szerzeses hullánzásra hasonlító patak áldástírózó folyásához, mely ellátja a partmentet a lefentartáshoz, szükséges felújítás. A szerzeses folyása is szerzesesből azoknak, akik a szerzeses partján várják az áldást-hoz vagyott. Csak ki kell vetnünk halonkat és idővel beleakad a szerzeses hullámok között a lefentartáshoz szükséges kinek, melyre mindnyáján vagyakozunk. Az osztályorsjáték minden egyes hullásra ilyen hullámzást mutat, mert bármely hullásnál sose is igen nagy nyeregenyét juttat a jüök fölé. A szerzeses nyeregenyök. Csak kitársalással kell várakoznunk, míg a szerzeses- a hivatal komehellyéig s akkor éppen oly örömmel elvezhetjük a nagy nyeregenyeket, mint azok a szerzeses jütsök akik rövid 6 hónap alatt a 600.000 koronás nagy jutalmat, a 100.000, 90.000, 63.000, 50.000, 30.000 és több nagy nyeregenyét nyerték Török A. és Tsa bankánálban, Budapest, Terezkörút 46-b. számon alatt. A sorsjegyasáro közönség bizalommal vásárolhatja a sorsjegyeket e szerzeses bankájában.

CSARNOK.

Pontius Pilátus.

— Történeti beszély. —

Írta: egyházasszabköri Dorkvares Kálmán.

(Folytatás).

Ottavian esaszár ismét ferjet keresett leánya számára, s azt ki is szemlelte, s az nem volt más, mint a holdgatalan Tiberus, a esaszár mostoha fia és Juliának mostoha ferje, rögnön róla parmesoski tolat. Tiberus az nem volt Pysanai atzonnal azze el magától és Julióval egybekeljen. Tiberus ráülés szerette először jó nejt Pysanait, de hát a esaszár parmesat tejesitene kellett, fagy szívevel volt el tehát nejtől s vette nőül a ferjelmes Juliót, akit lelkeiből gyöblött. — e szerint tolat Tiberusnak a esaszár mostoha apja és ipja, — Julia pedig mostoha nővere, mostoha napája és felesége volt, így szerzeses- a, aljas és kaszárt viszonok voltak akkor Romában.

Tiberius különben is szerzesesellen verálkalt születteit, fejlődő lelkületében később zarnoksgának csíráit már mind megvolyt, u. m. buskomorog, s az emberek iránti bizalmatlanság, az ön-

magával s az emberkelli elégtelenség; kerlito a vidám társaságot, s egészen magába zárkózta volna, s tekintve, a helyi szerzesesellen családí viszonyokat, nem lehet csodálni, ha szellemem a buskomorogig egyok borogott, s gondolatla s tettei az tehyk széleskörűbb a másokba esáltak. Emléni tudunk, kellett az akkorai romai viszonyokrol és Tiberus elköltözöt, hogy későbbi esedekelett, különösen Pontius Pilátussal szemben megélt-hessük.

Kr. után az ötödik év! Germaniai harok: Germánia a rómaiaknál a különféle nevű nepörtözésköt lakott terület neve volt, kelta eredetű, de homályos jelentése van. — a keltáknak, s később a rómaiaknál össze-neve mindazon nepörtözésnek, melyek a Rajna, Visztula és Duna vidék és a kelti tereng közl lakta, vagyis azokat közös nevben Germánoknak neveztek; ezen nepörtözés közt voltak a butonok, szászok, varinok, rügök, turcilingok, gotlok, szászok, gátnakok, vadok, amstárook, agvirárook, chamvok, braktók, svédok, longobárdok, burgundok, sereyk, naharvák, colukonok, slyingek, neurok, hermundurok, cherusok és chattek, s több apró nepörtöz.

Ottavian Augustus caesar mostoha fiát Tiberust a fenti évben nagyszámú legiókkal Germániába küldte a fellázadott fenti nepörtözés meg-hódítására, ill-rek leigazására, a Tiberus azon ki-terjesztette, s a romai nevek, s ferjeknek egy tekintély szerzett, hogy a Germán főnökek bamulattal tisztelték őt.

Fenti évben a Majna és Weser folyók fervarsídekbe harolt, s ismeltel hadjárataiban a leg-vezetőbb Germán törzseket, a cherusokot, chatto-akat és bruktokot legyőzte s Róma fenntartásig az alsó Rajnán túl az Elbe folyam turkolatig ki-terjesztette, s a romai nevek, s ferjeknek egy tekintély szerzett, hogy a Germán főnökek bamulattal tisztelték őt.

Legutóbb esztaja, melyben a fentnevezett Germán törzseket legyőzte, a fentir é július hava közepeken történt.

Egyik napon hajánallan, napkeltekor ért vete a haron nap óra szakadallanól folyó esata, s a mint a nap ragyogó fényeságra megcsillagolt, a nagy kővezető esztator borzalmas látványot, Tiberus lefaluott, minék folytán legyőzte legioi megoszabálva, sebekkel borítva s verrel befekeskedve fardatán s lassu mozgással visszavonultak a talorba phenesre.

Az elteben maradt, de szélyelveti Germánok a esztatelen túl a Teutenburg vidéken gyülekezők, számkon nagyon ispadott, résztini a esztatuban elesettek, résztini a romaiak fogságukba jutottak által.

(Folytatás következik).

896 1903. szám.

Arveresi hirdetemény.

Dr. Hajos Kálmán vegrehajtott a Jávára, Fehér István vegrehajttást szenedveltett az alsóvideni kir. járársbíros 1900. Sp. I. 251.3. számú vegrehajttást és az also-levendai kir. járársbíros 1903. V. 154.4. számú kiküldött rendelet végzése alapján 798 kor. 30 filléres követelés-hátralekta s jár. keletősester Türensáchan

1903. éy október hó 26-ik napján

deléltől 10 órakor 1. hó, 1. bika, 2. sertes, 1. szekér és egyéb ingóságok 880 kor. becserleltékben bírói árveres után fognak eladtni következők általános árveresi feltételek mellett: Ha a tárgy becserleto meg nem iertetnek, az a kiállítási áron alól is a legjobbtelbíreger által megvetnek jelentik ki, meg akkor is, ha más árverelő által igeret nem tettelett. Mindentáry vételára azonnal készpenzbenfizetendő, melynek ledétése után az elárverezett tárgy a vevő bírkokabandák. Ha a legjobbtelbíreger vételárát azonnale nem fizetne a tárgy azonnal újabb árvereteltik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni fölbletkez igénye nincs, ellenben a netaláni kisseb összeget pótolni köteles és az árveres további folyamában résztenem vehet.

Kelt Also-Lendrán, 1903. éy október hó 10-ik napján.

Reményfy Jenő, bír. vegrehajtó.

(Folytatása következik).

